

2681 1ste Del. af Finanslovf. f. Finanssaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2682

jo dog fra den høitagtede Finansministers Side indrømmes, at der absolut er statueret med Hensyn til Nødvendigheden af at faae en saadan Indkomstskat; disse to Ting hænge aldeles nøie og nødvendig sammen. Jeg har nok hørt, at den høitagtede Finansminister ikke ganske vil vedstaa dette, men det forekommer mig, at der for at komme bort derafra maa bruges saa subtile Fortolkninger, at det næsten ikke er muligt at følge dem. Naar man siger: de Kontrakter, vi skulle slutte med Hensyn til de forestaaende Jernbaneanlæg, gjøre det nødvendigt at fordrø en saadan særlig Indtægtskilde som denne, saa siger jeg: saa er det jo i Grunden sagt med tørre Ord. Men saa siger Finansministeren: Nei, det er ikke fordi, det er Kontrakter om Jernbaner, men fordi det er Kontrakter overhovedet. Jeg veed ikke, om jeg gjør Finansministeren Uret ved denne Maade at gjentage Argumentationen paa (Finansministeren: Jo!). Det er fordi, at det overhovedet er Kontrakter om betydelige Beløb, hvis Udredelse skal strække sig igjennem flere Aar, at en saadan Indkomstskat viser sig som finansiel Nødvendighed. Nu spørger jeg: hvad er det, disse Kontrakter dreie sig om? er det ikke om Jernbaner? Ergo, hvis disse Jernbaner ikke blive anlagte, saa falder Spørgsmaalet om Kontrakternes Afslutning bort, og saa falder altsaa Spørgsmaalet om Indkomstskatten bort. Dette forekommer mig at være en saa stærkt hamret og smedet logisk Rædse, at man ikke godt kan faae den til at bryde paa noget Sted. — Jeg tror, at den høitagtede Finansminister vil med største Letthed kunne finde alle de Resourcer, der paa nogen Maade vil være Tale om at have Anvendelse for. Naar en æret Daler har forment, at det skulde være mindre tilladeligt for Finansministeren at bruge Kassebeholdningen, at han skulde være forpligtet til at realisere Aktiver for at undgaa at komme til Kassebeholdningen, og at han ikke maatte røre denne, førend det Beløb, der havde staaet opført som Aktiver, der skulde realiseres, virkelig var realiseret,

saa skal jeg ganske særlig fremhæve, at det aabenbart er en Misforstaaelse. Nei, Kassebeholdningen er først og fremmest til Brug for Finansministeren, og den er ikke, som det ærede Medlem maaske ved en Feiltagelse kom til at sige, steget til 5 1/2 Million, nei, den er 6 1/2 Million. Kassebeholdningen var den 31te Marts 1871 pro den 31te Marts omtrent 6 1/2 Million, thi i Virkeligheden var den naturligvis meget større. Der er jo nemlig altid, naar vi komme til denne Datum, en Del Indtægtsrestancer tilbage, som først komme ind i det følgende Finansaar, og der er ogsaa en Del Udgiftsrestancer, og de sidste, Udgiftsrestancerne, ere altid meget større end Indtægtsrestancerne, saaledes, at ogsaa dette, naar vi spørge om den virkelige Kassebeholdnings Størrelse, giver en Balance paa mange hundredetusinde Daler. Man kan altsaa nok sige, at Kassebeholdningen var mellem 7 og 8 Millioner, og nu vil jeg bede bemærket, at den i dette Aar jo vil løbe op til noget ganske uformeligt (Finansministeren rylder paa Hovedet). Ja, jeg kan godt begribe, at den ærede Finansminister kan være meget betænkkelig, der vil komme en saadan Mængde Penge i Kassen, som jeg synes, at han med største Glæde maatte ønske at faae noget rimeligt Afløb for. Overhovedet maa jeg gjøre opmærksom paa, at Kassen har faaet en ganske uformelig Stikkelse, og det viser sig ogsaa tydelig paa en Maade, som ikke kan være undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed. Hvad forstaa vi nemlig ved Kassebeholdning? Ja, de fleste ville sige: Penge. Men nei, nu til Dags er Kassebeholdningen bleven en Reservecfond med; der er meget betydelige Masser af Papirer, som ligge i Kassebeholdningen. Jeg vil overhovedet bede bemærket, at for mange Aar tilbage, da dette Spørgsmaal om Kassebeholdningens Størrelse for det samlede Monarki og for de enkelte Landsdele for sig var under Overvejelse, endte det med, at vi efter lange Overvejelser fik et Lovforslag frem og en Lov vedtagen, og jeg